

uitspraak

Uitspraak d.d. 26 juni 2019 ex art. 5.6.1 Tuchtreglement Bancaire Sector

Melding: 3952

DE ALGEMEEN DIRECTEUR,
benoemd door de Stichting Tuchtrect Banken,
KLAGER,
gemachtigden: de heer mr. M. Bijleveld en mevrouw W. Biesbrouck,

tegen

[verweerder],
voorheen werkzaam bij [bank],
VERWEERDER.

1. Het verloop van de procedure

1.1. Op 26 april 2018 is namens [bank] (hierna: de bank) een melding gedaan bij de Stichting Tuchtrect Banken. Deze melding heeft betrekking op verweerder, voorheen werkzaam bij de bank.

1.2. Klager heeft naar aanleiding van voornoemde melding een onderzoek ingesteld. Verweerder heeft in e-mailberichten aan klager van 14 januari 2019 en 4 februari 2019 zijn zienswijze gegeven. Bij brief van 13 maart 2019 heeft klager aan verweerder kenbaar gemaakt dat een klacht zou worden voorgelegd aan de tuchtcommissie. Het klachtrapport dat naar aanleiding van het onderzoek is opgesteld, is bij brief van 15 maart 2019 bij de secretaris van de tuchtcommissie ingediend.

1.3. Bij brief van 11 april 2019 is het klachtrapport door de secretaris van de tuchtcommissie aan verweerder gezonden en is verweerder opgeroepen voor de zitting van 15 mei 2019. Ook klager is opgeroepen voor deze zitting.

1.4. Verweerder heeft een verweerschrift d.d. 10 mei 2019 ingediend bij de secretaris.

1.5. Op de zitting van 15 mei 2019 heeft de tuchtcommissie de zaak behandeld. Op deze zitting zijn de gemachtigden van klager verschenen. Verweerder is zonder bericht van verhindering niet verschenen.

1.6. Klager heeft op de zitting het in het klaagschrift ingenomen standpunt nader toegelicht aan de hand van een pleitnota die bij de stukken is gevoegd.

2. De vaststaande feiten

Op grond van de inhoud van de gedingstukken en aan de hand van het verhandelde ter zitting stelt de tuchtcommissie het volgende vast.

2.1. Verweerder was in de periode september 2016 tot oktober 2017 werkzaam voor de bank. Hij verrichtte zijn werkzaamheden bij de bank op basis van een overeenkomst van opdracht tussen zijn besloten vennootschap, [bedrijf 1], en [bedrijf 2]. Laatstgenoemde stelt arbeidskrachten aan de bank ter beschikking.

2.2. Verweerder heeft op 1 september 2016 de bankierseed als bedoeld in de Regeling eed of belofte financiële sector 2015 afgelegd.

Onderdeel A

2.3. Verweerder heeft samen met zijn partner op 27 september 2015 een koopovereenkomst getekend met betrekking tot de koop van een woning. In de koopovereenkomst was een boetebeding ter hoogte van tien procent van de koopprijs opgenomen. In de koopovereenkomst was voorts als ontbindende voorwaarde een financieringsvoorbehoud opgenomen. Om een beroep te kunnen doen op deze ontbindende voorwaarde diende de koper al het mogelijke te hebben verricht om de financiering te verkrijgen en tenminste twee schriftelijke afwijzingen over te leggen.

2.4. Nadat verweerder op 1 september 2016 niet was verschenen bij de notaris en de woning niet aan hem was geleverd, heeft de verkoper van de woning een vordering aanhangig gemaakt op grond van het boetebeding tegen verweerder en diens partner.

2.5. In de daaropvolgende civiele procedure voor de rechtbank Midden-Nederland is door verweerder en diens partner als procespartij, of namens hen door hun advocaat, een brief van de bank (locatie [plaats]) van 15 december 2016 ingebracht. De brief is voorzien van het logo van de bank. In deze brief, die gericht is aan verweerder en als onderwerp heeft ‘Ons gesprek t.b.v. uw hypotheekvragen’, wordt door een bankmedewerker vermeld dat op verzoek van verweerder wordt bevestigd dat er op 1 augustus 2016 een gesprek heeft plaatsgevonden over een aantal hypotheekvragen, welke mogelijk zouden leiden tot een hypotheekaanvraag. In de brief stelt de bankmedewerker dat hij de situatie van verweerder heeft bekeken en verweerder adviseert niet over te gaan tot het aanvragen van een hypotheek. De brief is door de rechtbank in haar eindvonnis van 28 juni 2017 (rechtsoverweging 2.12) betrokken.

2.6. De bankmedewerker wiens naam onderaan de brief staat vermeld heeft verklaard dat hij de brief niet heeft opgesteld en dat hij verweerder niet kent. Hij bereidt als financieel adviseur weliswaar adviesgesprekken voor, maar het past niet bij zijn functie om een klantgesprek als beschreven in de brief te voeren. De handtekening onderaan de brief is bovendien niet van hem, aldus deze bankmedewerker.

Verweerder zelf heeft in een gesprek bij de bank verklaard dat hij nooit een gesprek met een medewerker van de [bank] heeft gehad over een kredietaanvraag.

Onderdeel B

2.7. De bij de overeenkomst tussen de BV van verweerder en [bedrijf 2] behorende werkopdracht, houdt onder meer het volgende in:

“8. Inzet Deskundige:	40,00 uur per week
[...]	
10. Tarief op nacalculatie basis:	netto € 90,00 per uur, excl BTW
- Toeslag in geval van meerwerk:	Nee”

2.8. In de periode juni tot half oktober 2017 heeft verweerder telkens meer dan 40 uur per week gedeclareerd, gemiddeld ongeveer 70 uur per week. De facturen van verweerder, waarbij tevens het overwerk werd gedeclareerd, zijn door de bank voldaan.

2.9. In een interne nota van de leidinggevende van verweerder bij de bank van 15 november 2017, is vermeld:

“Op basis van het arbeidscontract dat [verweerder] met [bank]/[bedrijf 2] heeft gesloten, kan hij nimmer meer dan 40 uur per week declareren.

[...]

Vanaf de maand juni (...) zijn door [verweerder] substantieel overschrijdingen van zijn contracturen geconstateerd (*de tuchtcommissie begrijpt: gedeclareerd*). Deze overschrijding is niet alleen in strijd met zijn contract maar ook met de afspraken dat meerwerkuren gecompenseerd moeten worden.”

3. De klacht en de standpunten van partijen

3.1.1. De klacht van de Algemeen Directeur houdt in dat verweerder in strijd met de gedragsregels 1 en 6 van de aan de bankierseed verbonden gedragscode heeft gehandeld. De Algemeen Directeur heeft de tuchtcommissie in overweging gegeven aan verweerder een beroepsverbod voor een periode van zes maanden op te leggen.

3.1.2. Wat betreft onderdeel A - de brief van 15 december 2016 - voert de Algemeen Directeur het volgende aan. De Algemeen Directeur concludeert dat de brief van 15 december 2016 vals is. In het midden kan blijven of verweerder deze brief zelf heeft opgesteld. Wat hem wordt verweten is dat hij deze brief waarvan hij had kunnen weten dat deze vals was, heeft doen gebruiken in een civielrechtelijke procedure. Dit is kwalijk te noemen. Er zijn bovendien voldoende raakvlakken met de bank, om het gedrag van verweerder binnen het bancaire tuchtrecht te beoordelen.

3.1.3. Ten aanzien van onderdeel B, het declareren van overwerk, stelt de directeur het volgende. Verweerder heeft significant meer uren gedeclareerd dan hem op grond van zijn contract was toegestaan. Het spreekt voor zich dat voor een dergelijke hoeveelheid overwerk afstemming moet worden gezocht met een leidinggevende. Het geeft blijk van niet-integer handelen door zonder afstemming met een leidinggevende in deze mate overwerk te declareren. De Algemeen Directeur verwijt verweerder uitdrukkelijk niet dat verweerder de overuren niet gewerkt zou hebben. Dit kan op grond van de beschikbare stukken niet zonder meer worden vastgesteld, aldus de Algemeen Directeur.

3.2.1. Verweerder heeft in zijn verweerschrift het volgende naar voren gebracht ten aanzien van onderdeel A. De brief van 15 december 2016 heeft hij niet geschreven, niet ingebracht in het civiele proces en evenmin verzonden aan zijn advocaat. De brief heeft ook geen nut gehad; voor de ontbindende voorwaarde waren bewijsstukken van twee hypotheekgesprekken nodig.

3.2.2. Wat betreft onderdeel B houdt het verweerschrift het volgende in. Het declareren van meerwerk was op de afdeling waar verweerder werkzaam was niet meer dan normaal. Meer mensen maakten continue (veel) meer overuren dan contractueel was overeengekomen. Er is nooit over het verkrijgen van toestemming gesproken en managers wisten dat er significant meer uren werden gewerkt dan in een normale situatie.

4. De gronden van de uitspraak

4.1. De tuchtcommissie beoordeelt of het handelen van verweerder in strijd is met de bankierseed en de daaraan verbonden gedragscode. In deze gedragscode staat, voor zover hier relevant, het volgende vermeld:

1. De bankmedewerker werkt integer en zorgvuldig.
6. De bankmedewerker is open en eerlijk over zijn of haar gedrag en kent zijn of haar verantwoordelijkheid voor de samenleving.

Onderdeel A

4.2. De tuchtcommissie constateert dat de brief van 15 december 2016 vals is. In die brief wordt immers in strijd met de waarheid gesteld dat een hypotheekgesprek met verweerder heeft plaatsgevonden en dat de situatie van verweerder het advies rechtvaardigt niet tot het aanvragen van een hypotheek over te gaan. Zowel de bankmedewerker wiens naam onder de brief is vermeld als verweerder zelf heeft verklaard dat voornoemd gesprek nimmer heeft plaatsgevonden en een advies zoals verwoord in de brief niet door de bankmedewerker aan verweerder is gegeven. Buiten twijfel staat daarmee dat de inhoud van de brief onjuist is.

4.3. De tuchtcommissie acht voorts aannemelijk dat verweerder (mede) verantwoordelijk is voor het overleggen van die brief in de civiele procedure. Verweerder ontkent niet dat de brief in de procedure als productie is overgelegd, terwijl alleen verweerder en zijn partner daarbij belang hadden. Verweerder heeft ook niet willen zeggen wie anders dan zij de brief zou hebben kunnen opstellen en namens hen zou hebben kunnen overleggen in die procedure waarin juist zij zich moesten verweren. Dat de brief door de advocaat van verweerder of door zijn partner zou zijn opgesteld en overgelegd zonder wetenschap van verweerder zelf, is naar het oordeel van de tuchtcommissie onaannemelijk. Daarbij acht de tuchtcommissie van belang dat (onbestreden) uit het dossier blijkt dat de brief (alleen) aan verweerder is gericht, dat de bankmedewerker wiens naam onder de brief staat daadwerkelijk op 15 december 2016, de datum van de brief, werkzaam was bij dezelfde bank als verweerder en dat die bankmedewerker - hoewel hij zelf geen adviesgesprekken voert - wel als financieel adviseur particulier is betrokken bij de voorbereiding van adviesgesprekken als die waarop de brief betrekking heeft. Uit een en ander is aannemelijk dat doelbewust de naam van deze persoon is gekozen, hetgeen kennis over de achtergrond van de werkzaamheden van die bankmedewerker veronderstelt. Deze wetenschap over het bestaan van deze bankmedewerker en de inhoud van zijn functie, moet juist bij verweerder aanwezig worden geacht, of was in ieder geval voor hem makkelijk toegankelijk. Bovendien was de brief opgemaakt met, althans overeenkomstig het briefpapier van de bank waar verweerder werkzaam was, welk papier voor verweerder (en niet voor zijn echtgenote en/of zijn advocaat) binnen handbereik lag.

4.4. Het handelen van verweerder heeft voldoende raakvlakken met de bank en de hoedanigheid van verweerder als (beëdigd) bankmedewerker, om zijn handelen onder het bancaire tuchtrecht te toetsen. Als gezegd wordt in woord en voorkomen de schijn gewekt dat de brief afkomstig is van een (daadwerkelijk bestaand) medewerker van de bank waarvoor verweerder werkzaam was en een namens de bank gegeven advies behelst. De tuchtcommissie acht het handelen dan ook in strijd met de gedragsregels 1 en 6. Het voor eigen gewin (doen) indienen van een valse brief in een gerechtelijke procedure is immers verre van integer. Daarnaast heeft verweerder geen openheid willen betrachten over de vraag hoe de brief tot stand is gekomen en in het geding als productie is overgelegd, en wie daarbij betrokken is geweest. Hij is hierdoor niet open geweest over zijn gedrag, zodat in strijd is gehandeld met gedragsregel 6.

Onderdeel B

4.5. De tuchtcommissie kan uit de stukken niet zonder meer afleiden dat het verweerder contractueel niet was toegestaan gewerkte overuren te declareren. De overeenkomst tussen verweerder en [bedrijf 2] sluit dit niet met zoveel woorden uit. De werkopdracht bij die overeenkomst vermeldt weliswaar dat er geen toeslag op het uurtarief plaatsvindt bij meerwerk, maar dat sluit het factureren van overwerk tegen het gewone uurtarief zonder nadere toelichting, die ontbreekt, niet uit. Zijn leidinggevende schrijft in zijn interne memo (zie 2.9) weliswaar dat ook dit laatste in strijd is met “de afspraken dat meerwerkuren gecompenseerd moeten worden”, maar verweerder heeft betwist dat deze afspraken met hem zijn gemaakt. Er zijn geen stukken ter kennis van de tuchtcommissie gebracht waaruit kan volgen dat die afspraken ook met verweerder zijn gemaakt.

4.6. Klager heeft uitdrukkelijk te kennen gegeven dat geen onderdeel van de klacht is dat het overwerk niet door verweerder is verricht, omdat dit niet voldoende aannemelijk kan worden gemaakt. Ervan uitgaande dat het overwerk is verricht, resteert naar het oordeel van de tuchtcommissie een verschil van inzicht tussen de bank en verweerder over de gemaakte afspraken omtrent de door verweerder in opdracht van [bedrijf 2] bij de bank te verrichten werkzaamheden en de betaling daarvan alsmede de uitleg van die afspraken. Dat verschil van inzicht is in dit geval onvoldoende om een tuchtrechtelijk verwijt aan het adres van verweerder te rechtvaardigen. De tuchtcommissie acht dit onderdeel van de klacht dan ook ongegrond.

De maatregel

Ondanks dat de tuchtcommissie onderdeel B van de klacht ongegrond verklaart, zal de tuchtcommissie de Algemeen Directeur volgen in zijn voorstel een beroepsverbod van zes maanden op te leggen. Verweerder heeft een valse brief uit naam van de bank in een gerechtelijke procedure als productie overgelegd, kennelijk met het doel zichzelf daarmee te bevoordelen. Dat dit niet is gelukt, doet aan de ernst van deze gedraging niet af. Verder is de bankmedewerker wiens naam onder de brief staat door het handelen van verweerder geconfronteerd met vragen over zijn betrokkenheid bij de totstandkoming van deze brief, waardoor verweerder zijn collega, die van niks wist, in een lastig parket heeft gebracht. Bovendien heeft verweerder door het geven van halve antwoorden in deze procedure geen (voldoende) openheid van zaken gegeven. De tuchtcommissie rekent dit verweerder zwaar aan, nu zijn gedragingen niet passen bij die van een professioneel bankmedewerker. Dit handelen van verweerder ondermijnt het vertrouwen van de samenleving in (de medewerkers van) de bancaire sector. Een beroepsverbod van zes maanden is daarom gerechtvaardigd.

5. De uitspraak

De tuchtcommissie:

verklaart de klacht **gegrond**.

legt aan verweerder de aanwijzing op om gedurende een periode van **zes (6) maanden** niet werkzaam te zijn in de bancaire sector.

Aldus beslist door mr. J.W.M. Tromp, voorzitter, M.W. Scholten en mr. Th. J. Kelder, in aanwezigheid van mr. M.E. Olthof, secretaris.

voorzitter

secretaris

Deze uitspraak is aan partijen verzonden op 26 juni 2019.

Ingevolge artikel 6.4.1 e.v. Tuchtreglement Bancaire Sector kunnen verweerder en klager binnen 1 maand na verzending van de uitspraak daarvan hoger beroep aantekenen door het indienen van een beroepschrift bij de commissie van beroep.